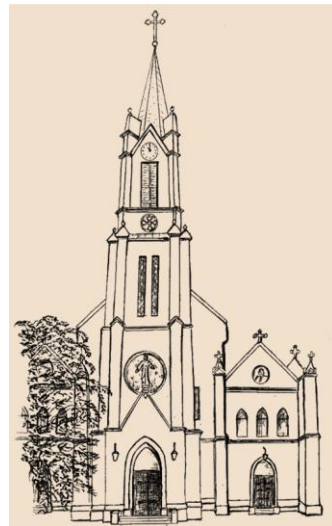

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2025. március 9.

NAGYBÖJT első vasárnapja

Nagyböjt a remény szentévében

Jubileumi Szentévet tarunk, melynek jelmondata: „Spes non confundit.” - azaz a remény nem csal meg! (Róm5,5)

Pál apostol ezeket a sorokat azoknak a rómaiaknak írta, ahova menni készült, de aztán az lett belőle, ahova, mint fogságba vitték. Pál apostol mégsem panaszkodik. Mi pedig már egy kis kihívástól is ellankadunk, és nem merjük hinni, hogy képesek vagyunk a ránk bízott feladatokat teljesíteni. A remény szentévében különösen is nem csak a magunk erejében akarunk bízni, hanem élni akarunk a szentév nyújtotta kegyelmi eszközökkel. Az ez évi nagyböjt ezért különösen is

erős kegyelmi időszak a lelki megújulásra. Segítség, hogy le tudjuk győzni azokat az erőket, kísértéseket, melyeket visszahúznak minket.

Engednünk kell Jézus vonzásának, melyeket az Egyház közvetít, bízunk kell abban, hogy a remény, a kegyelmi erő átsegít minket nehézségeinken, és így végső célunkhoz, az Úrhoz is közelebb kerülhetünk! Tarts velünk ezen az úton!

Nézd át a nagyböjti, és a későbbi programokat, lépjük át együtt, egymást segítve a remény szent kapuit!

Programjaink:

Március 15, szombat.

Zarándoklat. A márciusi szent kapu, a Máriaremetei kegyhely. Találkozó 8.30-kor a metró aluljáróban. Máriaremetén: 10 órakor rózsafüzér ima, 10.30, szentmise, majd a búcsúnyerés imái a kegytemplomban!

Március 22, szombat:

Nagyböjti lelkigyakorlat a plébánián, 14.45-től az esti mise végéig! Vezeti Dr. Laurinyecz Mihály professzor úr. Két elmélkedés a plébánián, majd gyóntatás és szentségimádás a mise előtt. 3. elmélkedés az esti misében. Nem kell rá regisztrálni, de kérünk a szünetekre édes és sós sütemény felajánlásokat!

Március 9, április 6, május 4:

Gitáros vasárnapi szentmisék 9 órakor!

Keresztutak:

A péntek esti misék után, 18.30-tól: Március 14: regnumi vezetők. – Március 21, az egyháztanács tagjai és az áldoztatók. – Március 28, a plébánia cursilló tagjai. – Április 4, a nyugdíjasklub és a rózsafüzér társulat tagjai. – Április 12, a plébániai női és férfi imakörök tagjai vezetik a keresztutakat.

Március 25, Gyümölcsoltó Boldogasszony:

Este 6 óra ünnepi szentmise Vargha Miklós Péter atyával!

Április 6, vasárnap:

A 9 órás szentmisében a felnőtt katekumenek vizsgája, bűnbánati szertartása a húsvéti szentségek vétele előtt.

Április 10, csütörtök:

Az Isteni Irgalmasság estéje: 18 órakor szentmise, majd egész este 21 óráig gyóntatás húsvétra, a környékbeli atyák segítségével. Alatta szentségimádás a templomban.

Április 12, szombat:

Betegek szentsége közös kiszolgáltatása! A betegek szentségét minden idős beteg felveheti évente egyszer, külön nagy betegség nélkül. 10.30-kor gyóntatás, és rózsafüzér ima. 11 órakor ünnepi szentmise a betegek kenetének kiszolgáltatásával. 12.15-kor közös ebéd a plébánián!

Április 13: virágvasárnap:

9 órakor zöld ág szentelés a téren, ünnepélyes bevonulás és passió. A továbbiakat majd a virágvasárnapi újságban hirdetjük! Minden szertartás a szokásos rendben lesz!

Házimuzsika

A kezdetekhez több mint négy évtizedet kell visszalépünk az időben. Akkoriban közösségi programok nem lehettek a plébániákon.

A közösségek házaknál, családoknál találkoztak. Ahol több közösség tagjai mégis találkozhattak a plébániákon, a templomokban, azok a kóruspróbák voltak. Sok főplébániai fiatalnak a 80-as években heti programja volt a csütörtök esti gitáros próba a Nap utcai templomban Jenővel, és péntek esténként a klasszikus próba a Főplébánián, Kárpáti Sándor atyával. Jól megfért ez így együtt, szépen kiegészítették egymást.

Többen tanultak különféle hangszeren. Arra gondoltunk, milyen jó lenne meghallgatni egymás zenélését. A plébánia mint helyszín fel sem merülhetett, viszont volt egy család, akik a Vécsey utcában jó nagy villában laktak, és megkérdeztük őket, tarthatunk-e náluk házi koncertet.

Örömmel befogadtak. Ekkor született a program neve: HÁZIMUZSIKA. Meghirdettük a kórusokban, a regnumi közösségekben, kicsiknek-nagyoknak. Annyira sikeres volt ez az első házimuzsika, hogy elhatároztuk, évente megismételjük. A 80-as évek vége felé már a plébánián tarthattuk. A billentyűsök az öreg Bösendorfer zongorán játszottak, és akkor is, amikor már a kultúrház színpadán léptek fel zenészeink. (Sajnálom ezt az öreg hangszert, melyet valaki kölcsönkért a kultúrházból, de vissza már nem került.) Idővel letisztult a koncertek programja. Az első részben zenéltek a kicsik, a kezdők, és még ugyanennek a résznek a második felében a régebb óta zenélők és akik összeálltak kamarázni. A koncert második felére profi zenészt hívtunk meg, de csak ismerős, közösségünkhöz, Egyházhoz köthető zenészeket. Csak pár név, a teljesség igénye nélkül: Kemenes András, Andrejszki Judit, Käfer György, Vedres Csaba... Judit volt szereplő, sztárvendég, és szereplők-édesanyja szerepkörben is. Ez is jelzi, hogy az első idők kis fellépői már a gyerekeiket hozták szárnybontogatásra. Érdekes módon, kicsit ez is

közre játszott a házimuzsika kimúlásában. Két évben egymás után, hozták a sok kicsit, de a nagyobbak, netán a szülők már nem álltak be. A gyerekek aranyosak voltak, de csak ők nem tartották életben a közös zenélésen alapuló programot. Azóta sokszor hallhatták tőlem nagy sóhaj kíséretében, hogy milyen jók voltak a házimuzsikák.

Most ugorjunk a jelenbe. Plébániánk fiataljai közül sokan játszanak különféle hangszeren. Húú! És itt jön egy ismerős mondat: Miért ne kezdhettünk újra?

És megszületett az elhatározás!!

Május 31-én, este 7 órakor, a plébánia kiváló akusztikájú nagytermében újra lesz HÁZIMUZSIKA

Várjuk a jelentkezését kicsiknek, nagyoknak, felnőtteknek. Jelentkezni Lovas Dorkánál és Pozsgay Gyurinál lehet. Ha megszólítva érzed magad, jelezd szándékodat. Részletes jelentkezési lapokat május elején osztjuk, addig van idő zeneművet választani, és gyakorolni. A meghívott vendég művész személyére jó ötleteim vannak, de hogy ki tud eljönni, az május 31-én kiderül...

Gyertek! Muzsikáljunk egymásnak, egyházközségünknek!

Pozsgay György

Máriapócsi zarándoklatunk

Február 22-én, idei második zarándoklatunk célja a Máriapócsi Nemzeti Kegyhely és a Debreceni Szent Anna-székesegyház voltak.

Országunk híres, egyben leglátogatottabb kegyhelye Máriapócs, a Kárpát medencei görögkatolikusság lelki központja. Évente öthatszáz ezer zarándok és turista keresi fel a könnyező Szűzanya képéről határainkon túl is ismertté vált templomot. 1696. november 4-én a máriapócsi kicsiny görögkatolikus fatemplomban a Máriát és a Kisdedet ábrázoló képen, Mária mindkét szeme könnyezni kezdett. A könnyezés két hétig szünet nélkül, majd kisebb

megszakításokkal egészen december 8-ig tartott. A korabeli feljegyzések szerint a könnyezés utolsó napján olyan hideg volt, hogy a kehelyben a bor és a víz megfagyott, de Mária könnyei ekkor is bőségesen hullottak. A csodálatos esemény híre eljutott a bécsi udvarba is, ahol I. Lipót császár elrendelte, hogy a képet szállítsák a császári városba. Az ikont elszállították, s a Stephansdomban, a Szent István-székesegyházban helyezték el. Természetes, hogy kellő felzúdulás fogadta és kísérte az elszállítást, de nem volt kegyelem. Másolatokat készítettek a könnyező ikonról, s a másolatokból

juttattak a környező országokba is. A pócsi fatemplomban a Szűzanya-ikon helye évekig üresen állt, egészen addig, míg a másolatok egyikét oda nem helyezték; azt azonban a pócsiak nem fogadták túl nagy lelkesedéssel. Fájalták, hogy az eredeti, könnyező Mária-kegyképük helyett ők most már „csak” egy másolatot birtokolhatnak. Ám egy nyári reggelen, az új kép is könnyezett. A Bécsben lévő eredeti kép, sem a többi másolat, nem könnyezett többé, de több csodálatos gyógyulást is tulajdonítottak nekik. A máriapócsi ikon, mely másolat ugyan, de kétszer is könnyezett: 1715-ben és 1905-ben. 1905-ben világi szakemberek is megvizsgálták a könnyek összetételét, és azonosnak találták az emberi könnyekével. A könnycseppeket felitató kendő ma a kegykép alatt látható. A képhez köthető csodás gyógyulásokról és más csodák megtörténtéről számtalan beszámolót jegyeztek fel. A település ismert zarándokhellyé nőtte ki magát. A kis fatemplom már nem tudta befogadni a híveket, új, nagyobb templomra volt szükség. 1731 és 1756 között épült barokk stílusban és Szent Mihály tiszteletére szentelték fel a mai templomot, melynek tornya 1856-ban készült el. Történelmének egyik kiemelkedő eseménye volt, amikor II. János Pál pápa magyarországi látogatása során, 1991-ben bizánci szertartású szent liturgiát végzett magyar nyelven a kegykép előtt.

Egyházunk február 22-én Szent Péter apostol székfoglalását, a péteri szolgálatot és az arra alapozott egységet ünnepli. Ennek a szép ünnepnek a történetét és a márt kötötte össze Zoltán atya a Máriapócsi Szent Mihály főangyal görögkatolikus kegytemplomban celebrált ünnepi misén.

Az idegenvezetőnk részletesen ismertette velünk a csodálatos templom történetét, és bemutatta a kegyhelyet és a környékét. A kellemes ebéd után kegytárgyakat, ajándékokat vásárolhattunk, majd folytattuk utunkat Debrecenbe, megcsodálni a Szent Anna-székesegyházat.

A templomot Szűz Mária édesanyja, Szent Anna tiszteletére szentelték fel 1746-ban. 1993-ban II. János Pál pápa emelte székesegyházi rangra a Debrecen-nyíregyházi Római Katolikus Egyházmegye megalapításával. 2011-től a templomban látható a torinói lepel hiteles másolata. A templom plébániáján keresztelték meg 1848 decemberében Petőfi Sándor fiát,

Zoltánt. A barokk stílusú épület a város kiemelkedő jelentőségű műemléke, ugyanakkor a katolikus vallási élet regionális központja és jelentős kulturális események színhelye. A Torinói lepel néven ismert ereklye egy 432×113,5 cm méretű I. századbéli halszálkás mintázatú lenvászon kendő, amelyen egy megkínzott, majd keresztthalált szenvedett férfi képmása, valamint vérfoltok és égésnyomok láthatók. A holttest alá terített lepel a fején volt áthajtva, így az megőrizte a halott képét előlről és hátulról is. 1983 óta a lepel a Szentszék tulajdonába került. Jelenleg is Torinóban a Keresztelő Szent János Székesegyházban őrzik.

A Katolikus Egyház mind a mai napig nem jelentette ki, hogy a Torinói Lepel minden kétséget kizáróan Jézus Krisztus halotti leple, hanem szigorúan ragaszkodik a történeti igazságokhoz, és a tudományos vizsgálatokat a legnagyobb mértékben támogatja. A tudomány jelenlegi állása szerint minden kutatási eredmény a Lepel hitelessége mellett szól, és ha ez így van, akkor nyugodtan kimondhatjuk, hogy ez a kereszténység legértékesebb ereklyéje. A Torinói Sacra Sindone Bizottság országonként egy-egy darab 1:1 méretű hiteles másolat elhelyezését engedélyezi a lepel tiszteletének erősítése céljából. A győri Szent Kamill templomban helyeztek el egy másolatot. A debreceni Szent Anna-székesegyház hivatkozva a határon túli magyar egyházmegyék fizikai értelemben is vett közelségére, engedélyt kapott egy másolat debreceni elhelyezésére. A debreceni másolat digitális nyomdatechnikai eljárással készült a torinói lepel anyagához hasonló halszálkamintás szövetre.

A székesegyház gyönyörű, a szószéke páratlan szépségű... felejthetetlen élmény volt. Káprázatos napot töltöttünk együtt. Kellemesen utaztunk, az időjárás kegyeltjei voltunk, a látottak és a hallottak pedig szívet-lelket melengetőek, felemelőek.

Köszönet mindezért Zoltán atyának, aki fáradhatatlanul osztotta meg velünk tengernyi tudását, ismereteit, olyan imafüzetecskével ajándékozott meg mindannyiunkat, hogy örömmel vehetjük kézbe és lapozgathatjuk, az év bármely napján – sok-sok munka és ránk gondolás, értünk tevés! Köszönjük szépen!

S végül minden résztvevőnek köszönet a toleranciáért, az egymásra figyelésért, a szép mosolyokért és a várakozás örömeért, hogy rövidesen újra együtt zarándokolhatunk.

Czibak Ilona

Mariapócsi zarándoklat más szemmel

A januári egri zarándokút is nagyon jól sikerült, de a máriapócsi számomra mindent felülmúlt. Nekem két nap kellett, hogy a lelkem ismét Újpesten legyen. Az oda út hosszú volt, reggel 7 órakor indult a busz, és 10 óra után értünk oda. A buszon az atya rengeteg információval ellátott bennünket,

beszélt az 1300-as évek egyházzsakadásának történetéről, az akkori földrajzi, politikai, történelmi helyzetről, a görögkatolikus rítus és a miénk hasonlóságáról, a szertartások különbségeiről – így jól felkészítve értünk oda. Én először voltam görögkatolikus templomban, és lenyűgözött a

szépsége. Misét hallgattunk, majd a nagyon szimpatikus idegenvezető mesélt nagyon érdekes történeteket. Először a Mária-ikon történetéről: A török időkben egy pócsi fiatalember török fogságba esett, és fogadalmat tett a Szűzanyának, ha épségben hazakerül, fest róla egy ikont. Így is történt; elkezdte az ikont festeni, de nem fejezte be, mert közben meggondolta magát. Ahogy abbahagyta, halálos betegségbe esett. Az ikon alatt az oltárkép azt mutatja, hogy haldoklik, és a mellette álló szülei figyelmeztetik a megtört fogadalmára. Újra megfogadta, ha életben marad teljesíteni fogja fogadalmat. Meggyógyult, és az ikon elkészült. Egyszer csak Mária könnyezni kezdett. Internet nem volt, mégis gyorsan terjedt a hír egészen Bécsig, a császári udvarig. A császár úgy rendelkezett, hogy elhozzatja Bécsbe. A pócsiak szomorkodtak, próbálták megakadályozni,

de a császár nem vette figyelembe kérésüket, erőszakkal elvitette. Az eredeti kép ma is Bécsben van, de soha többé nem könnyezett. Készült róla egy másolat, ez van ma is a templomban, és már kétszer könnyezett. A vezetés után ebédeltünk a zarándokházban, majd Debrecenbe mentünk a Szent Anna-székesegyházba. Nekem újdonság volt, hogy itt láthattam a Torinói lepel hiteles másolatát. Újdonság volt az is, hogy megtudtam, aki Torinóban jár, és azt hiszi, hogy a leplet látja, az is tévedik, mert ott is csak másolat látható. Az eredetét elzárva, gondosan őrzik, és csak 10 évente teszik ki nagy egyházi ünnepeken; akkor is csak pár napra. Nem kell tehát világ végére menni nézelődni, mert itthon is vannak érdekes látnivalók.

Vajda Anna

A Máriapócsi kegykép csodái és gyógyító ereje

„Ki méltó látni a csodát, az a csodát magában hordja” Babits Mihály

Ha hiszünk a csodákban, a csodák is megtalálnak, bekopognak hozzánk, és megörvendeztetnek bennünket. Keresztény hitünknek is részei a csodaesemények; Jézus csodatettei óta, máig tapasztalhatjuk az Égből jövő közbenjárások sorát. A kegykép gyógyító ereje különböző módokon nyilvánult meg, melyek között nagyon gyakori volt, hogy a kegytemplomba érkezett beteget egyszer vagy többször az ikonhoz érintették, melynek célja a megszentelődés, részesülés a természetfeletti erőben, kegyelemben. A megérintés, a Szűzanyával való kapcsolatteremtés csúcspontja. Az érintés mellett az ikon megcsókolása szintén azonnali javulást eredményezett, de sok esetben hozott gyógyulást a kegykép előtt elmondott ima is. A régi kis fatemplom már nem volt alkalmas arra, hogy ellássa az első könnyezést követően az oda érkező zarándoktömegek igényeit, új kötemplom építésére volt szükség, amelyhez gróf Károlyi Ferenc jelentős segítséget nyújtott. A gróf, súlyos betegsége miatt csak mankó segítségével tudott járni. Görögkatolikus vallású veje tanácsára kereste fel a kegyhelyet a gyógyulás reményében. Meggyógyult, s miután hallott a templomépítés nehézségeiről, magára vállalta az építkezés további költségeit, sőt a templom mellé monostort is emeltetett, melynek fenntartására környékbeli birtokaiból ezer holdat adományozott.

A múlt század közepe táján a kállai törvényszék megtévesztő nyomok alapján, gyilkossággal vádolt meg egy Gyulajban élő férfit. Az ártatlanul halálra ítélt ember utolsó kívánsága az volt, hogy még egyszer elmehessen a szomszédos Máriapócsra az Istenszülőhöz imádkozni. Megfelelő őrizettel el is vitték, s amikor belépett a templomba, a bilincsek lehullottak róla.

Különös a történetük a pócsi méheknek is. Szintén a múlt században történt, hogy egy kállai férfi, sokat szenvedett a lábát sújtó köszvény miatt, mankó nélkül már járni sem tudott. Szomszédja biztatására egy napon szekérre ült, s elment Pócsra a gyógyulás reményével. Útközben azon töprengett, hogy gyógyulása esetén vajon mit is adhatna hálából a templomnak? Méhész lévén elhatározta, hogy egy család méh lesz az ajándék. A templomban imádkozás közben érezte, hogy már nem fáj a lába. Megpróbált ráállni, s miután ez is sikerült, örömeiben gyalog ment haza. Hazafelé viszont azon kezdett el tűnődni, hogy ugyan mit is kezdenének a templomban egy kas méhvel? Addig gyözködte magát, míg elhatározta: jobb, ha a méhek otthon maradnak. Hazaérkezvén első dolga volt megnézni a méheket. Igencsak meglepődött, amikor meglátta, hogy az elígért méhek kirepülnek a kasból és egyenesen Pócs felé veszik az irányt. Az 1834-es földrengéskor a templom északi és déli oldalhajójának a falán nagy repedés támadt. A méhek az északi oldalon lévő repedésbe szálltak be, s azóta is ott élnek, anélkül, hogy bárki gondolná őket. Ősszel hamarabb húzódnak vissza, tavasszal később kezdik a munkát, mint a többi méh, valószínűleg a hideg falak miatt. Pedig a déli, melegebb falon is megvolt ugyanaz a földrengés okozta repedés, ám a melegebb helyet kedvelő méhek mégis az északi falba húzódtak. A titok: a kegykép a templom északi hajójának a falán van!

Egy másik legenda egy fiatal lány halálból való visszatéréséről szól: 1814. augusztus 8-án a Nagykárolyban élő Bolgár Anna asszony Veronika nevű lánya az esővizes dézsába fulladt. Miután az

anya a Pócsi Szűzanyához imádkozott, a gyermek visszanyerte életét.

Feljegyzések, tanúkkal igazolt történekek mesélnek számtalan gyógyulásról: süketnémák nyerték vissza hallásukat és beszédképességüket, elnyomorodott lábakkal tudtak újra járni az igaz hittel élők, vakok nyerték vissza szeme világukat, daganatok múltak el, termékenységet nyertek addig fogantatásra képtelenek. Megszámlálhatatlanul sokan, akiket nem volt képes meggyógyítani az emberi tudomány. A meggyógyultak gyakran hagyták a kegyhelyen a mankójukat, és hálájuk jeléül sokan küldtek ékszert, pénzt is. A mai napig él a településen az a szokás, hogy kérés vagy hála esetén a Pócsi Szűzanya tisztelői a karikagyűrűjüket hagyják a kegyképnél: „Jó pár éve az egyik házaspárnak volt egy kislánya, kiderült, hogy leukémiás. Debrecenbe hozták nagyon sokáig és az apuka velem dolgozott és nagyon sírt. Végül felajánlottuk a két gyűrűnk a Szűzanyának, hogy segítsen rajtunk. És a kislány meggyógyult, már kisbabája is van.”

A kegyoltár melletti falakon nagy üvegtárolókban őrzik azokat a fogadalmi ajándékokat, melyeket a hívek hálából ajánlottak az Istenzülőnek. Botok és mankók beszélnek az itt végbement gyógyulásokról, sőt a szószék melletti falon egy

pár bilincs is látható. A meggyógyult testrészeket ábrázoló számos ezüst dombormű, a titokzatos erejű kegykép által felkeltett érzéseknek, az állapotváltozásoknak csodás következményeiről tanúskodnak; s a képet borító ruhalepelre ráaggatott értékes aranyláncok, gyűrűk, órák, karperecek és egyéb ékességek a meggyógyultnak örök hálájáról tesznek bizonyosságot.

Máriapócsi kegyhelyen nemcsak a templomban, hanem a mögötte lévő tábori oltár körül is láthatók a csodás gyógyulások emlékei, a hátatáblák. A Görögkatolikus Szemle 2005-ös évre kiadott Kalendáriumában a hátatáblák ajándékozóirol Mosolygó Marcell atya így írt: „Számomra felejthetetlen marad az az öt év négy hónap, amit 1995 és 2000 között Máriapócson szolgálhattam. Ez alatt az idő alatt 45-50 darabbal gyarapodott a külső tábori oltár körül elhelyezett hátatáblák száma.

A több mint 300 éve könnyező Máriapócsi Istenzülő-ikon, többször felfedte csodatevő erejét a Máriához igaz hittel és tiszta szívvel fohászkodó hívek előtt. A hit mélységének és a szív tisztaságának a megjutalmazása ugyanis – figyeljük csak meg – sosem marad el.

Czibak Ilona

Így látott egy kívül álló hívő bennünket...

Miseélmény

A 11-kor kezdődő misére terveztünk menni az újpesti Egek Királynéja templomba vasárnap, 2025. 02. 16-án.

Pozsony mellől indultunk reggel negyed hétkor, nem volt nagy a forgalom az autópályán, útburkolatot sem javítottak, folyamatos volt a haladás. Ha minden jól megy, elérjük a 9-es misét – mondta korábbi pannonhalmi bencés diák, most orvostanhallgató fiunk, aki a templomhoz közeli kollégiumban lakik, s aki régebb óta ajánlotta: menjünk el együtt Zoltán atya miséjére. Mi a 11-es misét terveztük, Isten a 9-eset adta. Mikorra elfoglaltuk a helyünket a még üres első padban az ambóval szemben, csöngették.

És kezdődött az Isten adta élmény... Nagyjából 10 ministráns fiú jött ki a sekrestyéből, 15-17 éves kor közöttiek lehettek. Majd megszólalt Zoltán atya: keresztvetés, a nép üdvözlése. Nem lehet nem figyelni rá. Amit és ahogyan mondja, amögött hiteles papi életet sejtünk, ami nem mentes a szenvedéstől sem.

Olvasmányok, zsoltár, evangélium, közben apák és anyák kisgyerekeket vezetnek a szentély oldalsó helyiségébe, lehettek vagy 25-30-an.

Kezdődik a szentbeszéd. Az első gondolata Zoltán atyának egy kérdés: Milyen ember volt Jézus? ... átvillannak előttünk a lehetséges válaszok: a

tökéletes, bűn nélküli férfi; a gyógyító, halottak feltámasztó, irgalmas Megváltó stb.

Az elhangzott, Lukács féle evangéliumban Jézus arról beszél, kik a boldogok, és jajt kiált a szívtelen gazdagokra...

Milyen ember volt Jézus? – térünk vissza Zoltán atya kérdéséhez a válasza figyelve. S jön az általunk így még soha nem hallott válasz:

Jézus boldog ember volt. Amit hazavittünk magunkkal a kezdődő hét munkanapjaira a szentmise igeliturgia részéből, az az volt, amikor az evangélium „boldogok” és „jaj nektek” jézusi szavait Zoltán atya magára vonatkoztatta. Vagyis mikor látja őt Jézus boldognak és mikor intézi felé a „jaj neked”-et... Hát igen, a megélt evangélium!

A mise folyik tovább és lám, a szülők a kisgyerekekkel előjönnek a szentély melletti, számunkra rejtelmes helyről. A gyerekek kezében bizonyára ott vannak a frissen készült rajzok. Leteszik azokat – mintegy áldozati adományként – az oltárasztal mellé. Igen, ez az ő áldozatuk, a rajz, amiért a hideg ellenére eljöttek példaadó szüleikkel a misére – mert a gyereket nem küldeni kell a templomba, hanem vinni. De fontos az is, hogy a gyermeknek élmény legyen a mise, hogy ő ott fontosnak érezze magát, akire – mint értékre –

figyel az atya, a közösség. Milyen jó, hogy vannak ilyen atyák, vannak ilyen közösségek!

De mi a csoda az a sok égetett cserépkütyü az oltár körül a földön?

Felénk nem láttam még ilyeneket. És lám: átváltoztatás, úrfelmutatás és... és megszólal az oltár körül a szüleikkel együtt térdelő gyerekek kezében a sok kis égett cserép csengőcske. Persze, hogy hat az érzelmekre. Ám itt többről van szó; szerintünk a vallásos nevelés élményt adó liturgikus részéről – reméljük e megfogalmazással nem puffantottunk nagyon mellé.

Felszólít az atya: engesztelődjete ki szívből egymással! Kezet fogunk egymással, feleség – férj – gyermek. Majd hátra fordulunk és lám: ragyogó szemű, mosolygó emberekkel fogunk kezét. Tőlük halljuk vissza, amit érzünk is, mert árad belőlük: béke veled!

Megyünk áldozni. Egy szélesebb korskálájú, néhány tagú ifjúsági énekcsoport énekel néhány méterre tőlünk. Hangszereik hangja és emberi hangjuk mind élő hitűkről tanúskodnak... Ők nem fellépnek, nem szerepelnek, nem... hanem tanúságot tesznek arról, hogy Jézusban, a boldog isten-emberben van az igazi boldogság.

Az áldozás után az énekcsoport férfi gitárosa fogja hangszerét és elindul, majd letérdel a szentély másik oldalán a szüleikkel csoportosuló gyerekek elé és együtt énekelnek... Mert a gyerekeknek még ekkor is van „programjuk” a misén. Fontosak ők, sőt egyházunk jövőjét tekintve ők az igazán fontosak!

A mise végi áldás előtt a plébánia gazdálkodásáról hallunk egy tárgyilagos beszámolót a

egyháztanács képviselőjétől. Az jut eszünkbe, visszafelé olvasva az Írást, hogy nemcsak minden tanítással él az ember, amely az Isten szájából származik, hanem kenyérral is. (Mt 4.4) „Meg van írva: Nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden tanítással is, amely az Isten szájából származik”). Az Egyház parancsolatai közül az 5. ezt így fogalmazza meg: lehetőségeid szerint segítsd az Egyházat anyagi szükségleteiben.

Vége a misének... indulnánk, de lám, Zoltán atya maga pecsételi le azt a kis dokumentumot, amit minden misén részt vevő gyerek a kezébe ad. Nem, nem a könyvecske meg a pecsét a fontos, hanem a találkozás az atyával, az egy-két közvetlen szó, a kapcsolat, az élmény.

Ezután odalép hozzánk, a leírtakat figyelő „idegenekhez” Zoltán atya. Bemutatkozunk, hogy „a szülők vagyunk” – gondoltam, feleli Zoltán atya. S miután elmondjuk, hogy Pozsony mellől érkezünk fiunkat hoztuk vissza a kollégiumba, máris akad közös ismerős. Egy atya, aki nemrég jött szolgálni Szlovákiából Magyarországra.

És még nincs vége, mert odalép a misén közreműködő énekcsoportból két lány és invitálja fiunkat, csatlakozzon a plébánia ifjúsági csoportjához és az énekcsoporthoz...

Azon a vasárnapon, és azóta is vissza-vissza térő téma nálunk Horváth Zoltán kerületi esperes atya, a fiatalok, a templomi közösség...

Mi így éltük meg a vasárnapi 9-es misét az Újpesti Egek Királynéja templomban vasárnap, 2025. 02. 16-án.

Ürge Judit és Tamás, Pozsony mellől

Micsoda méltóság áldozni és áldoztatni

Nemrégiben egy két napos lelki gyakorlaton voltam, ahol olyan sokan voltunk, hogy megkérték az áldoztatókat, hogy álljunk be segíteni a szentmisén az áldoztatásba. Aztán úgy alakult, hogy néhányunkra aztán mégsem volt szükség.

Ezt követően áldozáskor nagyon megérintett, hogy kinek a színe elé is megyek, és hogy ebben a csöpp kenyérben a Világmindenséget Teremtő Atya, Fia, az én Megváltóm maga az élő Jézus az, akit magamhoz vehetek. Ezért nagyon örültem, hogy kimaradtam a szolgálatból.

A másnapi szentmisén viszont ott álltam, mint áldoztató, és szintén nagyon megajándékozottnak éreztem magam, mert hosszú sorban özönlött felém a ragyogó arcú, az Úrral való találkozásra vágyók sokasága. Mind szépek voltak! S én nagyon meghatott ettől a látványtól.

Sokszor gondolkodtam már korábban azon, hogy amikor a szomorú, komor, morózus arcok jönnek felém az áldozó sorban, akkor mi a más?

Jézus ugyanaz! Ugyanazt a Reményt hozza. Ugyanarra a találkozásra/kapcsolatra hív! Ugyanazzal a szeretettel keres és hív minket

minden vasárnap. A komoran sorakozó, bánatos arcokat látva gyakran elnehezedik a szívem, mert mintha nem jutna el hozzánk, hogy kit is láthatunk vendégül? Ki is az, aki most érkezik? Lehet, hogy a fókuszunk nincs jó helyen?

Erőtlen vágy jött fel ennek kapcsán a szívemben; bárcsak, mindig tudnánk olyan ragyogóak lenni, hogy látszódon rajtunk, kivel találkoztunk, hogy a templomból kijöve, szívünkben Jézussal feltűnőek és vonzóak lennénk a családnak, a munkatársaink, a világ számára.

Lehet, hogy fontos lenne azt a méltóságot tudatosítani magunkban, hogy mi mindenkor a Király gyermekei vagyunk, és most a Királyhoz igyekszünk, s ez felemelné és ragyogóvá tenné a tekintetünket és szívünket!

Végül szeretettel hívlak benneteket az Úr színe elé, ahol az isteni jelenlét fényében fürödhetünk, leborulhatunk lábához imádni Őt: péntekenként a templomban a csendes Szentségimádásban és a hónap első szerdáján esténként, a plébánián, énekekkel és csendben dicsérni Őt.

Gáspár Gabus

A titkos kert

Február 15-16-án a Cor et Lumen Christi közösség által szervezett Újítsd meg csodáidat konferencián vettünk részt a plébániáról többen is. Az egyik előadó Johannes Hartl, az Augsburgi Imádság Háza alapítója volt. Az ő tanítását szeretném most megosztani.

Johannes arról beszélt, hogy a Teremtés könyvében azt olvassuk, Isten az embert egy kertbe teremtette, amit Édennek hívtak. Az Éden annyit jelent: szépség.

Milyen egy kert?

Egy olyan hely, melyet csupán a szépsége miatt tartunk, hogy gyönyörködjünk benne, mint egy naplementében. Nem azért, hogy hasznot hozzon, mint például egy szántó föld.

A szépség mindig pazarlás. Ha belegondolunk, egy koncertnek sincs haszna, a zene ily módon teljesen hiábavaló. Csak az élvezetért hallgatjuk. Isten egy gyönyörű helyre képzelt el minket, egy elvárások nélküli környezetet teremtett nekünk.

A képen Luxor temploma látható, amely előtt az ókorban egy híresen szép kert állt. Hatsepsut királynő itt fogadta a vendégeit.

Az Édenkert is egy találkozóhely volt, ahol ember és ember, ember és Isten találkozott.

Isten ennek a kertnek a gondozását Ádámról Évára bízta. A kiűzetés után – az Ószövetségben – a találkozások helye a Templom lett, amely szintén egy szép épület, de mondhatni pazarlás, mert fenn kell tartani, haszna azonban nincs. Ezt lerombolták.

Hol van az Újszövetségben az Édenkert?

Ezt olvassuk: „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok?” (1Kor 6,19) A kert tehát ott van, ahol Istennel találkozhatunk; a szívünkben van. Nekünk ezt a kertet kell gondoznunk, mert ha nem tesszük – csakúgy, mint egy igazi kertben – olyan dolgok is nőni fognak benne, amit nem szeretnénk. A természetni kívánt növényeknek pedig szükségük van a gondoskodásra, mert maguktól nem fognak kinőni, vagy ha mégis, akkor a gyomok egy idő után elfojtják őket.

Avilai Nagy Szent Teréz a Belső várkastély című művében azt írta, hogy „nem növekedhetünk tovább a belső kertünkben, ha mi magunk nem fogadjuk el a tényt, hogy tetszünk Istennek!”

Ehhez kapcsolódó személyes élményem, hogy a konferencia előtt sokszor kérdeztem Istent, hogy ki vagyok én igazán, és hogy milyennek lát. Szerettem volna, hogy ezen a hétvégén visszajelezzon erről. És olyan csodálatos volt, mert egyszer csak láttam magamat kívülről, a konyhánkban, ahogy tészta gyúrok, és láttam a spájzunkat a befőttekkel, és nagyon meggyőzően az volt bennem – tulajdonképpen hallottam –, hogy „Emese, szeretem, hogy tészta gyúrsz, befőzöl!” S tudom, hogy nem a saját gondolatom volt, mert magam magamat nem tudtam volna így meggyőzni.

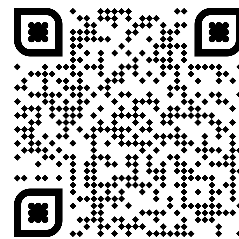
Az Úr gyönyörűsége vagy Te is! Ha Istenre nézel, látod Őt mosolyogni?

Hogy ezt a belső, titkos, gyönyörű kertet megőrizzük, falakat kell köré építenünk NEM-ekből. Néha nemet kell mondanunk az élet dolgaira, mert sok mindennel foglalkozunk, csak a saját kertünkkel nem. Mária és Márta történetében Mária egyszerűen csak ott van, leül, hallgat, figyel Jézusra. Mária hozzáállása pazarló hozzáállás. A méregdrága, vagyont érő olajat is ő önti Jézus lábára., amely Júdás nemtetszését váltja ki. „Miért nem adták el inkább az olajat 300 dénárért, s miért nem osztották szét a szegények közt?” (Jn 12,5) Mária nem hallgat „Júdás hangjára”, ami nálunk is jelentkezik, amikor leülünk imádkozni: „tedd ezt, tedd azt, hívd fel ezt, ezt most azonnal kell, mert különben késő lesz...” Neked is eszedbe jut egy csomó halaszthatatlan feladat ima közben?

Vagy van idő arra, hogy egyszerűen csak ott legyél és figyelj?

Meg kell tanulnunk jelen lenni.

Ha belső kertünket gondozzuk, akkor vizek áradnak belőle (Ez 47), élő vizek forrása lesz (Jn 7,38), és sok gyümölcsöt terem (Jn 15,16). Ahogy kertészkedni sem évi egyszer kertészkedünk,

hanem rendszeresen, úgy kell a belső kertünket is nap, mint nap gondoznunk.

Hogyan kezdj neki a szívbeli kertészkedésnek?

Dicsérd Istent és hidd el, Isten akar Téged, szeretne veled találkozni a bensődben, elvárások nélkül. Ő a jelenlétedet szeretné élvezni. Ő itt van az ITT és MOST-ban. Keres minket, ahogy a bűnbeesés után Ádámot is kereste.

Ha ápolod a kerted, virágozni fog, és az emberek is észre fogják venni a változást.

„Vedd a szívem, vedd a lényem, arra vágyom
Érted éjjen, el nem hagylok, Veled élek, átölel a jelenléted.”

Babayné Gáspár Emese,
K. Mihócza Orsi jegyzetei alapján

Áprilisi zárandoklat:

Április 26-án, szombaton lesz Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása Veszprémben. Természetesen autóbusszal tervezünk menni a 11 órai ünnepi szentmisére. A szabadtéri ünnepi szentmise után felkeressük a szépen felújított Zirci ciszterci apátsági templom szentkapuját. Buszki költség: 7500 Ft/fő. Ezen az úton nem lesz közös ebéd, de megállunk egy kávézó, cukrászdánál.

Ezen a szombaton nem lesz esti szentmise a Nagytemplomban...

Májusi zárandoklat:

Májusban a szokásos zárandoklat lesz..., Márianosztrára. A Márianosztrai kegytemplom is kijelölt búcsújáróhely a szentévre. Május 1, csütörtökön, a 7.53-as vonattal megyünk Zebegényig. Majd 7 útmenti keresztnél rövid ima megálló. A kegytemplomban szentmise és májusi litánia. Majd ki-ki gyalog, vagy busszal vissza Újpestre. A fájós lábúak odafelé is jöhetnek vonattal Szobig, majd busszal Márianosztrára!

Júniusi szentkapu, Péliföldszentkereszt:

Minek nevezzetek? Ki tudna jó nevet, címet adni ennek a hétvégének?

Plébániai pünkösdi hétvége, lelkigyakorlat és közösségépítés.

Péliföldszentkereszt, szalézi lelkigyakorlatos és szabadidő központ: június 6 péntek estétől, június 8, vasárnap ebéd utáni. Gyönyörű környezetben, akár fürdés a tóban, kirándulás a környéken: forrás, barlangok, szabadtéri Lourdesi barlang, szabadtéri keresztutak stb..

Minden korosztálynak: családok kis és nagyobb gyerekekkel, és 14 év fölött ifjúságnak, felnőtteknek és időseknek egyaránt.

Felnőtteknek az alapár 20.000 Ft/fő, teljes ellátással, ágyneművel két napra. Gyerekeknek 15.000. De ne legyen pénzkérdés a részvétel, aki rászorul, jelképes díjat is fizethet! (Pályázati pénzekből fedezzük a többi költséget.) - Jelentkezni máris lehet az e-mailes és facebookos felületen! - Együtt szeretnénk átmenni a szentkapun, pünkösdvásárnap. Ezért pünkösdvásárnap 8 órakor külön busz is jön Újpestről, az ünnepi 10 órai szentmisére! Van sok szoba, ágy, hely, mindenki jöjjön legalább a vasárnapi szentmisére és ebédre....

Nyári táborok 2025

Nagyszerű programok! - Kiváló vezetők! - Minden más táboroknál olcsóbb! A rászorulók akár jelképes összegért is részt vehetnek!

1/ Plébániai napközis tábor, a nyári szünet elején!

Június 23 -27, hétfő – péntek. Naponta 8 – 16 óráig. - 6-14 éves korig. Tóth Ildi néni vezetésével, és Végh Gabi (Gigi néni) közreműködésével. Információ és jelentkezés: Tóth Ildi néninél: 06-30-729-7266, e-mail: ferkafru@gmail.com, vagy Gabi néninél: bogrilla99@gmail.com - Költség: 20.000 Ft/fő

2/ Nyári hittanos tábor kicsiknek és nagyoknak, és segítőknek!

Június 30 hétfőtől - július 5, szombatig. - Helyszín Miskolctapolca, az egyházmegyei karitász Szent József háza. Sok érdekes program: Miskolc városa, a Diósgyőri vár, Bükk hegység. - 7 éves kortól, 18 éves korig, és segítőknek. - Sport, vetélkedők, tábortűz, kézműves foglalkozás. Finom ételek, melyeket helyben főznek segítő asszonyok. - Költség: 25.000 Ft/fő

Jelentkezés: Zoltán atya, vagy Gabi néni!

3/ Ministráns tábor, leendő ministránsoknak, és már ministrálóknak!

6 – 18 éves korig, fiúknak. Parád plébánia. Július 7 – 12, hétfőtől szombat reggelig! A Mátra északi oldalán, nagyszerű helyen! Jelentkezés Zoltán atyánál: 06-30-436-2441 és horvath.zoltan@egekkiralyneja.hu - Költség 15.000 Ft/fő

Mindegyik táborhoz kell országbérlet. Gyerekeknek csak 1890 Ft a havi országbérlet, és ez jó mind a 3 táborra akár.

Főplébániai Hírlevél. Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki újságja. Szerkesztette és felelős kiadó: Horváth Zolán plébános. – Nyelvi lektor: Mátyus Norbert. – Megjelent 450 példányban. A következő újság Virágvasárnapra jelenik meg. Lapzárta április 6, vasárnap.